

Medlem siger, at han havde den Overbeviisning, eller vidste det udtrykkeligt fra en eller anden Minister, at det ikke vilde være Ministeriet imod, at noget Saadant skete, saa var det dog meget uforsigtigt handlet af et æret Medlem, der har dømt skarpt om et lignende Forhold i en tidligere Tid; det er meget vanskeliggere at have en klar og skarp Følelse til at bedømme sine egne Handlinger, saasnart Patriotismen og — tillad mig at bruge dette Udtryk — tildeels Fanatismen drive En fremad, end naar man dømmes over Andres Handlinger. Ganske mod en Veirmølle har Justitsministeren altsaa dog ikke sægtet. Jeg holder mig fuldstændig overbevist om, at den Naade at trage efter Udviklingen af et Skandinavien, som nu gaaer for sig, er et af de sikreste Midler til at befordre vor lille Stump af Stat til sin Undergang. Naar det ærede Medlem siger mig, at den, som i franske Blade vil bringe Noget frem til Fordeel for Danmark, maa heise det skandinaviske Flag, har han vistnok Ret; men deri ligger tillige Beviset for, at Dieblirket ikke er for os til at bringe det frem paa den Naade gennem franske Blade; thi Skandinavien selv har vist os, at det ikke er istand til at give os Styrke til at forsvare os indenfor noget som helst Omraade; det ligger altsaa klart for. Den Sikkerhed, som nogen som helst fremmed Magt i dette Dieblik kunde give os for, at dette Land-Omraade af Stat, vi nu have, bliver sammen med Skandinavien til den ringe Grændse, vi nu have, kunne vi ikke for Dieblirket forstandigvis regne paa, og den bør vi ikke lade komme frem gennem den Art Bearbejdelser. Hvad er det Hele, vi naae ved denne Art Bearbejdelser? Vi naae at faae en Række Artikler i fremmede Blade, som ikke bringe de Fremmede et eneste Skridt fremad, thi disse vide ganske anderledes at dømme om Forholdene, de ledes af ganske andre Betragtninger end dem, vi gjøre gjældende; men disse Artikler komme tilbage til os og trænge sig ind i Befolkningen som Udtryk for Ideer, der skulle herske i andre Lande, og friste ind paa Bevægelser . . . (C. B. Rimestad: Hvor bliver Brevet af?) Brevet er saa lidt imod dette. Brevet, som her er blevet omtalt, og

som er det Væsentlige af den hele Sag, er ganske rigtigt kommet i Justitsministerens Hænder, og den eneste Bebreidelse, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds kan gjøre Justitsministeren i Anledning af dette Brev, er, at han ikke strax, da han havde faaet det, lod ad Rettens Bei gjøre Undersøgelse hos det ærede Medlem, for at overbevise sig om, at det var et eneste staaende Factum, eller for at faae oplyst, at det ikke var et eneste staaende Factum, men at det hang sammen med Noget. Jeg troer, at det var et eneste staaende Factum, men den her antydede Bei havde det været simplest at gaae. Man har omtalt, at Justitsministeren har havt Uret — og det har ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds udtalt meget skarpt — i først at kalde den vedkommende Mand tilbage og dernæst slippe ham løs igjen, efterat have kaldt ham tilbage og feet, hvorledes det hang sammen med ham, istedetfor at afskedige ham. Dette er en Bebreidelse, jeg ogsaa vil gjøre den høitærede Minister. Men naar man veed, hvad det bethyder her at afskedige en fast Embedsmand uden Pension — thi vilde man give ham Pension, forat leve udenlands, kunde man ligesaagodt lade ham beholde Gagen — vil man vist give mig Ret i, at saa vilde vi have faaet en Forespørgsel i Anledning af, at denne fortræffelige Embedsmand var afskediget uden Pension. Det Simpleste vilde have været at sige til Vedkommende: har du lyst til at leve i Frankrig, og er den litteraire Virksomhed saa vigtig og indbringende for dig, saa behøver du ikke de 3 a 400 Rd. Copislon, og er den ikke det, er det blot i Forbindelse med de 3—400 Rd. at du kan være der, saa faaer du ikke de 3—400 Rd., eller ogsaa bliver Du hjemme. Dette havde været simpelt, klart og forstaaeligt, og saa havde vi været frie for alt dette.

Alf alt dette, skal jeg for min Part sige, er det, der forekommer mig værst, at man i dette Dieblik ved nogen som helst Bevægelse af den Art har givet det umiddelbare Stød til en Forandring i Ministeriet i det ubeleiligste Dieblik. Jeg kunde ellers ikke have Noget imod en Forandring, thi det er min Overbeviisning, at det Ministerium, som nu for